

Arrest

nr. 107 944 van 2 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing 20 november 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat L. BRACKE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 juli 2012 dient verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van de verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn duurzame relatie.

Op 20 november 2012 neemt de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 5 maart 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 20/07/2012 werd ingediend door:

Naam: [E.H.]
Voornaam: [I.]
Nationaliteit: Marokko
[...]

om volgende reden geweigerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk: bewijs samenwoonst 1 jaar voorafgaand aan de aanvraag of bewijs 2 jaar regelmatige ontmoetingen voorafgaand aan de aanvraag.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing dat er geen documenten werden voorgelegd tot bewijs van de samenwoonst 1 jaar voorafgaand aan de aanvraag of bewijs 2 jaar regelmatige ontmoetingen voorafgaand aan de aanvraag. (stuk 1):

Verzoeker en zijn partner hebben een verklaring van wettelijke samenwoonst afgelegd op 13/01/2012. (stuk 4)

Hierna heeft verzoeker als 'nieuwkomer' (lees eerste inschrijving in België) via het Centraal Loket een aanvraag tot inschrijving ingediend.

Aan verzoeker werd een afspraak gegeven, waarop hij onder meer de volgende documenten diende af te geven:

- De oproepingsbrief
- 3 foto's per persoon ouder dan 12 jaar
- Buitenlands paspoort
- Recente bewijzen van de inkomsten van uw gevestigde EU-familielid (beschikker voldoende bestaansmiddelen)
- Bewijs van verwantschap: verklaring van wettelijke samenwoonst, aan te vragen via uw Districtshuis • Bewijzen duurzaamheid van de relatie zoals wettelijke samenwoonst - gemeenschappelijk kind – bewijzen samenwoonst gedurende 1 jaar - elkaar 1jaar kennen
- Eigendomsakte van de woning OF geregistreerd huurcontract (registratiekantoor Italiëlei 4 bus 3, 2000 Antwerpen of kant.reg.antwerpen9@minfin.fed.be)
- Bewijs van ziekteverzekering, geldig in België voor lange duur

Zonder paspoort, inkomensbewijzen, bewijs van verwantschap, geregistreerde huurovereenkomst, bewijs van ziekteverzekering, worden de aanvragers terug wandelen gestuurd door de Dienst VreemdelingenZaken van de Stad Antwerpen, die reeds een filter vormt.

Verzoeker heeft dan ook bij zijn aanvraag kopij overgemaakt van zijn geregistreerde huurovereenkomst, hetgeen ook mag blijken uit het gegeven dat verwerende partij het ontbreken ervan niet vermeldt in de bestreden beslissing.

Deze huurovereenkomst met betrekking tot het appartement is aangegaan door verzoeker en zijn partner tesamen op 26/04/2011. (stuk 6)

Hoewel verwerende partij over dit document beschikt, in het andere geval had zij dit zeker vermeldt in de bestreden beslissing, besluit verwerende partij dat er geen bewijs is van het gegeven dat verzoeker en zijn partner 1 jaar samenwonen voorafgaand aan de aanvraag of bewijs 2 jaar regelmatige ontmoetingen voorafgaand aan de aanvraag.

26/04/2011 : huurovereenkomst, ingaand op 01/05/2011 (stuk 6)

13/01/2012 : verklaring van wettelijke samenwoonst afgelegd met mevrouw A. (stuk 4)

20/07/2012 : aanvraag tot inschrijving (stuk 5)

Verzoeker heeft de huurovereenkomst overgemaakt aan verwerende partij, waarmee hij tevens het bewijs gegeven heeft van de samenwoonst met zijn partner sedert minstens 01/05/2011, en dus gedurende een periode van MEER DAN 1 JAAR.

Ook het gegeven dat verzoeker en zijn partner nog steeds samenwonen op voormeld appartement, kan niet ontkend worden gelet op :

-aanbieden op stadsdiensten Antwerpen voor afleggen van verklaring samenwonen

-positieve woonstcontrole door wijkagent, naar aanleiding waarvan betrokkenen worden toegestaan om een verklaring van samenwonen af te leggen.

-effectieve aflegging van de verklaring van wettelijke samenwonen op 13/01/2012

Indien verwerende partij enige zorgvuldigheid aan de dag had gelegd bij het nemen van haar besluit, had zij tot het besluit gekomen dat betrokkenen wel degelijk voldoen aan de vereiste van art. 40bis van de Vreemdelingenwet."

2.2 In de nota met opmerkingen repliceert verwerende partij het volgende:

"In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van:

De wet van 29 juli 1991 m.b.t. de motiveringsverplichting, juncto art. 40 bis van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980, juncto de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekers enige kritiek komt er in wezen op neer dat hij wel degelijk heeft aangetoond dat hij en zijn partner al één jaar samenwonen voorafgaand aan de aanvraag of elkaar twee jaar kennen en elkaar in die periode minstens driemaal hebben ontmoet voor een totaal van minstens 45 dagen.

Bij lezing van de toelichting van het middel stelt de verwerende partij evenwel vast dat verzoeker daarin inhoudelijke kritiek levert, het weze vanuit louter feitelijk oogpunt, het weze vanuit het oogpunt van het materieel recht, en daarbij geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. Rv.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht vervat in de wet waarvan verzoeker de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (Rv.St. nr. 60.751, 4.7.1996, TB.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978- 79,522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: Rv.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, Z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.JF. 1998,693).

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen, is dus bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Waar verzoeker klaarblijkelijk het tegenovergestelde aanneemt, is zijn toelichting niet afgestemd op de rechtsregels waarvan zij de schending opwerpt, zodat het tweede middel in rechte faalt.

Voor het geval de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hier toch anders over zou denken en dus louter subsidiair, merkt de verwerende partij bijkomend nog op dat de juridische beschouwingen die in verzoekers uiteenzetting voorkomen bovendien niet pertinent zijn.

De verwerende partij laat gelden dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van art. 52 van het Vreemdelingenbesluit, dat bepaalde als volgt op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing:

"§ 1. Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van .familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden "Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt.

Indien de vreemdeling het bewijs van zijn familieband daarentegen niet overlegt, overeenkomstig artikel 44, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van zes maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden " van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis §2 en §4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

[...]"

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

"heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd ." bewijs samenwoning 1 jaar voorafgaand aan de aanvraag of bewijs 2 jaar regelmatige ontmoetingen voorafgaand aan de aanvraag. " -

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen na grondig en zorgvuldig onderzoek van alle gegevens uit verzoekers dossier heeft besloten dat aan verzoeker het verblijf van meer dan drie maanden diende te worden geweigerd.

Verzoeker slaagt er geenszins in aan te tonen dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen kennelijk onredelijk zou geoordeeld hebben dat geen bewijs van een duurzame relatie werd geleverd.

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel onderzoekt of de gemachtigde in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn.

In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820).

De verwerende partij laat gelden dat verzoeker er niet in slaagt om aan te tonen dat de motieven gestoeld zijn op een verkeerde feitenvinding.

Er dient te worden opgemerkt dat verzoeker twee huurovereenkomsten voorlegt.

De eerste huurovereenkomst eindigt op 30.04.2012, terwijl de tweede een aanvang neemt op 01.09.2012.

In ieder geval heeft verzoeker niet aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag (20.07.2012) één jaar onafgebroken heeft samengewoond aangezien de huurovereenkomst op 30.04.2012 werd beëindigd.

Het is overigens merkwaardig dat er een tijdspanne van 4 maanden zit tussen het einde van de eerste huurovereenkomst en de aanvang van de tweede huurovereenkomst.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat aan verzoeker het verblijf van meer dan drie maanden diende te worden geweigerd, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Ten overvloede beklemt toont de verwerende partij dat het voorleggen van een huurovereenkomst nog geen bewijs vormt van effectieve samenwoning gedurende één jaar.

De gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

"Het zorgvuldigheidsbeginsel bij feitenvinding houdt in dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen. Dit impliceert niet dat verzoekers mondeling dienden te worden gehoord, maar dat zij de mogelijkheid moeten hebben gekregen om bepaalde inlichtingen op een nuttige wijze naar voor te brengen." (R.v.V. nr. 36 772 van 8.01.2010)

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.

Het enig middel kan evenmin worden aangenomen."

2.3 Verzoeker stelt in essentie dat hij de samenwoning met zijn partner gedurende minstens één jaar heeft bewezen door het voorleggen van de huurovereenkomst van 26 april 2011. Verzoeker betwist

aldus het motief in de bestreden beslissing namelijk dat hij niet de gevraagde documenten heeft voorgelegd dat het bewijs levert van een samenwonen van minimum 1 jaar voorafgaand aan de aanvraag.

Waar verzoeker de motivering van de bestreden beslissing inhoudelijk betwist, voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht die in voorliggende zaak dient te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit).

Artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 luidt als volgt:

“§1 Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden « Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of », die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt.

Indien de vreemdeling het bewijs van zijn familieband daarentegen niet overlegt, overeenkomstig artikel 44, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van zes maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden « van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of », die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2.- Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken :

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§ 3.- Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

[...]"

Artikel 44, eerste lid van het vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende:

“De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, kunnen enkel genieten van de bepalingen van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed- of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie ze zich voegen.”

Verwerende partij betwist niet dat er een huurovereenkomst is ingediend. In de nota met opmerkingen wordt evenwel opgemerkt dat verzoeker twee huurovereenkomsten heeft voorgelegd. Vervolgens stelt verwerende partij dat verzoeker “in ieder geval (...) niet (heeft) aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag (20.07.2012) één jaar onafgebroken heeft samengewoond aangezien de huurovereenkomst op 30.04.2012 werd beëindigd.”

De Raad stelt vast, uit de voorgelegde stukken van het administratief dossier, dat de huurovereenkomst, ondertekend op 26 april 2011, de volgende vermelding bevat: *“De huurovereenkomst wordt aangegaan voor bepaalde tijd van 1 jaar, met ingang op: 01.05.2011 en eindigend op 30.04.2012.”* Verwerende partij kan bezwaarlijk betwisten dat de huurovereenkomst niet is afgesloten voor de duur van één jaar. Bovendien blijkt uit de samenwoningcontrole dat verzoeker en zijn partner op 11 juni 2012 nog steeds samenwoonden op het adres zoals opgegeven in de huurovereenkomst. De vaststelling dat verzoeker een tweede huurovereenkomst heeft voorgelegd, ondertekend op 1 september 2013 en dat er tussen het einde van de eerste huurovereenkomst en de aanvang van de tweede huurovereenkomst een tijdsperiode van 4 maanden zit, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

De Raad dient op te merken dat het de verwerende partij, gelet op artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit, niet toekomt om een inhoudelijk standpunt in te nemen omtrent verzoekers verblijfsaanvraag, doch slechts om te beoordelen of hij de nodige overtuigingsstukken aanbracht om zijn aanspraken te staven. Waar verwerende partij in de nota met opmerkingen stelt dat *“het voorleggen van een huurovereenkomst nog geen bewijs vormt van effectieve samenwoning gedurende één jaar”*, maakt zij een inhoudelijke beoordeling van de voorgelegde stukken en overschrijdt zij haar bevoegdheid.

De stellingname van verwerende partij in de nota met opmerkingen dat geen stukken zijn voorgelegd waaruit een samenwoning van 1 jaar voorafgaand aan de aanvraag van 20 juli 2012 zou kunnen blijken, is aldus niet correct.

De Raad dient te besluiten dat het motief in de bestreden beslissing dat de gevraagde documenten niet zijn voorgelegd, namelijk bewijs samenwoning 1 jaar voorafgaand aan de aanvraag of bewijs 2 jaar regelmatige ontmoetingen voorafgaand aan de aanvraag, niet correct is. De uiteenzetting van verzoeker laat toe te concluderen dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Aangezien dit onderdeel van het aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de burgemeester van Antwerpen van 20 november 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,
De griffier,

wnd. voorzitter,
griffier.
De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN